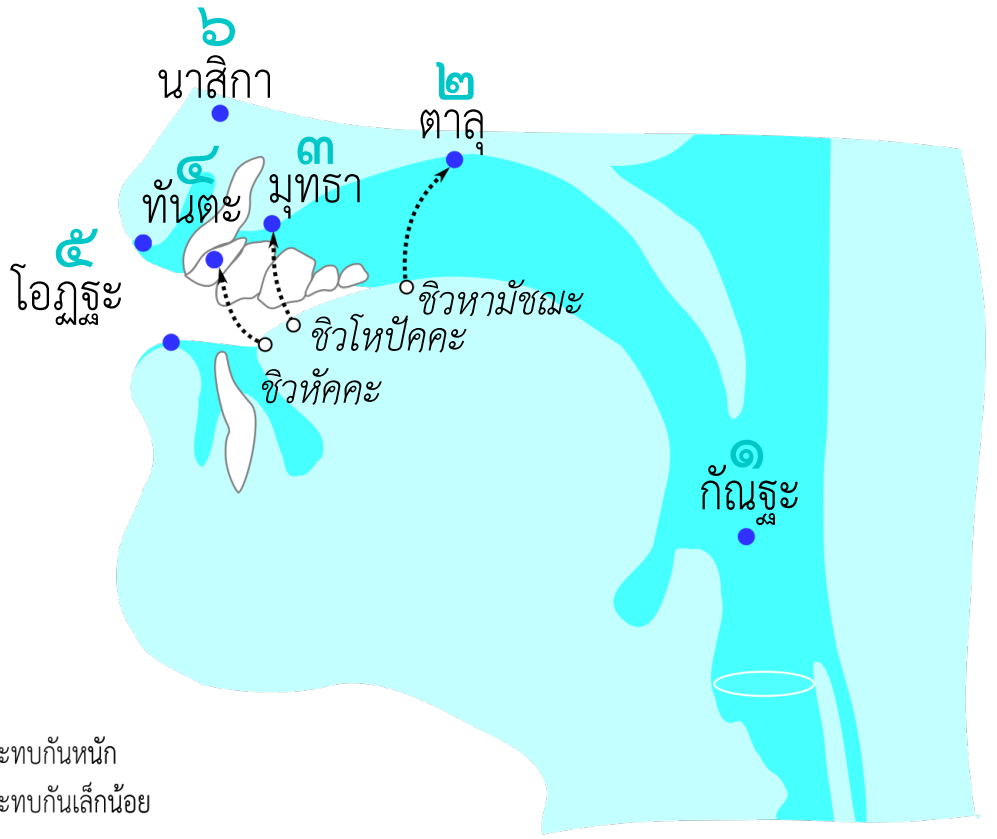
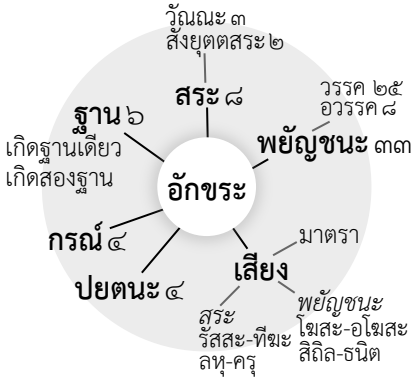

ผังสมัญญาภีธาน ๑

ปยตนะ ความพยายามในการเปล่งเสียง

- ส่วตปยตนะ พยายามปิดฐานกรณ
- วิญญปยตนะ พยายามเปิดฐานกรณ
- ผฏฐปยตนะ พยายามทำให้ฐานกรณกระทบกันหนัก
- อีสผฏฐปยตนะ พยายามทำให้ฐานกรณกระทบกันเล็กน้อย

สระ ๘

พยัญชนะ ๓๓

นิสสัย “เป็นที่อาศัย”
(ของพยัญชนะ ในการออกเสียง)
วันฉนะ ๓ รสระ ทีฆะ

นิสสัย “เป็นผู้อาศัย(สระ)” เพื่อให้ออกเสียงได้

ฐาน ๖
ที่เกิดเสียง

กรณ ๔
ที่ทำให้เสียง

วันฉนะ ๓	รสระ	ทีฆะ	วรรค ๒๕					อวรรค ๘		ฐาน ๖ ที่เกิดเสียง	กรณ ๔ ที่ทำให้เสียง	
			ลหุ	ครุ	สังยุตตสระ	ลิลิต	อนิลิต	อนิลิต	อนิลิต			อนิลิต
อวันฉนะ	อ	อา	ก	ข	ค	ฌ	ง	ห*	กัณฐะ	กัณฐะ	กัณฐะ (สภฐาน)	
อิวันฉนะ	อิ	อี	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ	ย	तालु	तालु	ชีวหามัชฌะ	
			ฎ	จ	ฑ	ฒ	ณ	ร ฬ	มุทธา	มุทธา	ชีวโหปคคะ	
			ต	ถ	ท	ธ	น	ล ฬ	ทันตะ	ทันตะ	ชีวหคคะ	
อุวันฉนะ	อุ	อู	ป	ผ	พ	ภ	ม	ว ฬ	โอฏฐะ	โอฏฐะ	โอฏฐะ (สภฐาน)	
เ อ โ อี อี อู อู (ในคัมภีร์นิรุกติฯ ให้นิว่า เ อ โ อี อี อู อู มีเสียงเป็น ร สระ และ เป็น ครุ)										นาสิกัณฐะ นาสิก (นิคคหิต)		นาสิก (สภฐาน)

* ห เกิดที่คอ (กัณฐะ) แต่ ห ที่อยู่หลัง ญ ฌ ญ ม ย ล ฬ เกิดที่อก เรียกว่า อูระ

อักขระที่เกิดในฐานเดียว: อ อา อิ อี อู อู, พยัญชนะวรรคทั้งหมด (ยกเว้นพยัญชนะที่สุวรรค ๕ ตัว) และพยัญชนะอวรรค คือ ย ร ล ส ห ฬ

อักขระที่เกิดใน ๒ ฐาน (พร้อมกัน):

ง ญ ฌ ญ ม เกิดที่ฐานของตนและจุมก (สภฐานนาสิกัณฐะ)

เอ เกิดที่ คอและเพดาน (กัณฐतालु), โอ เกิดที่ คอและริมฝีปาก (กัณฐโอฏฐะ), ว เกิดที่ ฟันและริมฝีปาก (ทันโฏฐะ)

• สภฐาน ฐานของตน เป็นกรณของอักขระที่เหลือทั้งหมด คือ กัณฐะ โอฏฐะ นาสิกัณฐะ กับ ว และ เ อ โ